

[Dohrmann]

mokratiet ændrer holdning endnu en gang, så er en fast forbindelse over Store Bælt skudt langt, langt ud i fremtiden. Hovedansvaret for, at der ikke er blevet truffet en beslutning, og for, at tingene har fået lov til at flyde, ligger som sagt i den splid vedrørende en fast forbindelse over Store Bælt, vi har set i regeringen.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal ikke gå ind i substansen i hr. Dohrmanns indlæg, men hæfte mig ved en ikke uvæsentlig detalje.

Hr. Dohrmann sagde for et øjeblik siden, at man skulle lade private opføre den bro, og jeg kan ikke have noget imod, at man bruger private firmaer. Tværtimod, jeg så da gerne, at man i videst muligt omfang, hvis det er fornuftigt, overvejede muligheden for at engagere private firmaer.

Men så føjede hr. Dohrmann en bemærkning til, som kaldte mig på talerstolen, for han sagde: lad dog disse firmaer gå i gang med opgaven. De vil jo gøre det vederlagsfrit.

Vederlagsfrit! Den bemærkning synes jeg ikke skal have lov til at hænge i luften efter denne debat. Man må gøre sig klart, at uanset hvordan en bro eller en tunnel bliver etableret, skal den finansieres på den ene eller den anden måde, og finansieringen vil ske ved, at det danske samfund på den ene eller den anden måde skal udrede de penge, som det koster. Det er ikke vederlagsfrit. Enten kan det ske over skattebilletten, eller også kan det ske ved bropenge eller tunnelpenge, eller hvad vi vil kalde det. Men ud fra et nationaløkonomisk synspunkt vil der i begge tilfælde være tale om danske kroner, som går til afbetaling af et lån i udlandet, og det vil sige, at den nationaløkonomiske effekt stort set er den samme, uanset på hvilken måde sådan et projekt bliver etableret. Jeg synes, det er nødvendigt at fastslå dette, fordi det jo også mange gange har været fremme, ikke mindst i offentligheden: ja men det er jo helt gratis at bygge sådan et projekt, det lader vi bare nogle firmaer om, og det koster ikke det danske samfund noget som helst! Det gør det altså.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jo, men der har da alle dage været fuld enighed her i folketinget om, at når vi fik den faste forbindelse over Store Bælt, skulle brugerne naturligvis betale den. Hvis hr. Svend Erik Hovmand vil forestille sig den situation, at et konsortium – det kan være dansk-udenlandsk f.eks. – kommer og tilbyder at bygge forbindelsen for egne midler uden statsgaranti, og den eneste garanti, man beder om, er, at man f.eks. i 20 år får lov til at opkræve nogle broafgifter, så bliver statskassen i hvert tilfælde ikke belastet på nogen som helst måde. Det er de betragtninger, hr. Svend Erik Hovmand må forsøge at sætte sig lidt mere ind i. Brugerne skal selvfølgelig betale broen via passagen, på samme måde som man betaler for at sejle over i dag.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil sige til hr. Dohrmann, at det kan vi da ikke være uenige om. Selvfølgelig skal brugerne da betale. Det tror jeg der er almindelig bred accept af i det ganske folketing.

Mit formål med denne korte bemærkning var at understrege, at uanset på hvilken måde vi finansierer den faste forbindelse, om det sker ved brugerbetaling direkte med bompenge eller det sker over skattebilletten, betyder det stort set det samme ud fra et nationaløkonomisk synspunkt, for det er penge fra det danske samfund. Det er penge, der går til at betale et udenlandsk lån, hvad enten de opkræves over skattebilletten eller som bropenge; der er stort set ingen forskel i det. Så det vil sige, at valutamæssigt, betalingsbalancemæssigt, vil effekten ikke være væsentlig forskellig.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil starte med at sige til hr. Bilgrav-Nielsen fra de radikale, at i denne sag skal VS ikke skuffe de forventninger, som de radikale måtte have til VS. VS er nemlig meget positivt over for dette lovforslag, og vi ønsker det meget hurtigt igennem udvalgsarbejdet og til vedtagelse.

Jeg vil blot også støtte – jeg tror, det var den socialdemokratiske ordfører, som sagde det – at det lille »kan« her burde erstattes af et »skal«.